

PAPER DETAILS

TITLE: ALMANYA KAMU YÖNETİMİ VE ALMANYA KAMU YÖNETİMİNİN AVRUPA BİRLİĞİ İLE ETKİLESİMİ

AUTHORS: Muhammed Sami Belet

PAGES: 229-260

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/4207459>

ALMANYA KAMU YÖNETİMİ VE ALMANYA KAMU YÖNETİMİNİN AVRUPA BİRLİĞİ İLE ETKİLEŞİMİ

Muhammed Sami BELET*

Öz

1949 yılından günümüze demokratik, parlamenter ve federal bir devlet olarak varlığını devam ettiren Almanya Federal Cumhuriyeti, nüfusu ve ekonomik gücü bakımından kurucuları arasında yer aldığı Avrupa Birliği'nin (AB) en önemli üyelerinden birisi olmuştur. On altı eyaletten oluşan Almanya'nın federal yönetim sisteminde yürütme yetkisi sembolik yetkilerle donatılmış olan Cumhurbaşkanı ve güçlü yetkilere sahip Başbakan (Şansölye) tarafından; yasama yetkisi "Bundestag (Federal Meclis)" ve "Bundesrat (Federal Senato)" olarak ifade edilen iki meclis tarafından; yargı yetkisi de federal ve eyalet mahkemeleri tarafından kullanılmaktadır. Yönetim yapısı federal devletin yanı sıra, eyalet yönetimleri, bölge yönetimleri, il ve ilçe yönetimleri ile belediyelerden oluşmaktadır. AB düzeyindeki gelişmeler, antlaşmalar, politikalar üye devletlerin yönetimlerini etkilemektedir. AB üyesi ülkeler veya AB ye aday ülkelerdeki siyasi iktidarlar, kamu yönetimi alanında gerçekleştirmek istediği reformları AB politikaları çerçevesinde daha kolay gerçekleştirebilmekte; gerçekleştirdiği reformlardan elde ettiği tecrübeleri de AB'ne üye olan diğer ülkelerle paylaşabilmektedir. Bu çalışmada Federal Almanya'nın kamu yönetimi yapısı ve Almanya kamu yönetiminin AB'den ne şekilde etkilendiği incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Almanya, Avrupa Birliği, Kamu Yönetimi

JEL Kodu: H83, F53, H11

* Öğr. Gör., Bitlis Eren Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, msbelet@beu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5852-2579

German Public Administration and Interaction of Germany Public Administration with the European Union

Abstract

The Federal Republic of Germany, which has continued its existence as a democratic, parliamentary and federal state since 1949, has become one of the most important members of the European Union (EU), of which it was one of the founders, in terms of its population and economic power. In the federal administrative system of Germany, consisting of sixteen states, executive power is exercised by the President, who is equipped with symbolic powers, and the Prime Minister (Chancellor), who has strong powers; legislative power is exercised by two assemblies, referred to as the “Bundestag (Bundestag)” and the “Bundesrat (Federal Senate); judicial power is also exercised by the federal and state courts. In addition to the federal state, the administrative structure consists of provincial administrations, regional administrations, provincial and district administrations and municipalities. Developments, agreements and policies at the EU level affect the administrations of member states. Political powers in EU member states or EU candidate countries can more easily carry out the reforms they want to carry out in the field of public administration within the framework of EU policies; they can also share the experience they gain from the reforms they carry out with other countries within the scope of the EU. This study examines the public administration structure of the Federal Republic of Germany and how the German public administration is affected by the EU.

Keywords: Germany, European Union, Public Administration

JEL Codes: H83, F53, H11

1. GİRİŞ

Avrupa'nın ortasında yer alan ve dünya savaşlarının çıkmasının sorumlusu olarak kabul edilen Almanya, iki kutuplu dünya düzeninin yıkılmasından oldukça etkilenmiş ve iç ve dış siyasette farklı bir konuma geçmiştir. 1990 yılında Doğu ve Batı Almanya birleşmiş; bu durum yaklaşık yarım yüzyıl aradan sonra Almanya'nın yeniden tam egemenliğini elde etmesini sağlamıştır.

Günümüzde 83 milyonun üzerinde bir nüfusa sahip olan ve federal yönetim modeline sahip olan Almanya, merkezi devlet düzeyi ile 16 eyaletten oluşmaktadır. Bazı alanlarda eyaletlere verilen kısıtlı egemenlik hakkının kullanımı eyaletlerin yasama,

yürütme ve yargı erklerine tanınmıştır. Federal devlet ve eyaletler arasında görev ve yetkilerin paylaşıldığı Almanya'da yasama yetkisi bakımından denge federal devlet lehine, yürütme yetkisi bakımından denge ise eyaletler lehinedir (Deutschland.de, 2023).

Federal Almanya, Avrupa Birliği (AB) içerisinde nüfus ve ekonomik güç bakımından ağırlıklı üye ülkelerden birisidir. Seçimle göreve gelen ve ülkelerin nüfus sayılarına göre temsil edildiği 720 üyeli Avrupa Parlamentosu'nda (AP), 99 parlamenter üyeye sahip olan Almanya birinci sıradadır (T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı, 2024). Almanya ayrıca AB'nin ekonomide ve para biriminde birleşmesinde, birliğin bütün olarak hareket edebilen siyasi bir birlik haline gelmesinde çalışmalar yapan öncü ülkelerdendir. Almanya bir taraftan AB'ni etkilerken diğer taraftan idari ve siyasi anlamda AB'den etkilenmiştir.

Almanya'da geniş bir serbesti alanına sahip olan federe yönetimler, 1987 yılına kadar AB süreçlerine aktif olarak katılamamıştır. AB nezdine etkili çalışmalar gerçekleştiren federe yönetimler 1987 yılında AB süreçlerine katılmaya başlamış ve böylece daha geniş bir faaliyet alanına kavuşmuştur. AB'de bölgesel politikaların şekillenmesinde etkin rol oynayan federe yönetimler, diğer AB üyesi ülkelerde ki bölgesel yönetimlerin gelişmesine önemli katkıda bulunmuşlardır (Tuncer, 2012: 805-810).

AB'de sosyal, kültürel, ekonomik ve yönetsel birçok alanda politikalar geliştirilmekte ve uygulamaya yönelik kararlar alınmaktadır. Bu politikalar ve kararlar, AB'ye üye ülkelerin politika yapım süreçlerini ve yönetim yapılarını etkilemektedir.

Almanya'nın AB'deki ile ilgili birçok akademik çalışma yapılmıştır. Almaya siyasi ve idari yapısı, Almanya'nın AB süreci ile ilgili birçok çalışma olsa da, Almanya'nın kamu yönetimi yapısının AB ile etkileşimi konusunda bir çalışmaya rastlanılamamıştır. Bu nedenle Almanya kamu yönetiminin AB ile etkileşimi konusunda mevcut literatürün detaylı bir analizi yapılarak bu çalışmanın alan yazınına özgün katkısı ortaya konmak istenmiştir.

Araştırma yönetimi olarak metin ve doküman analizinin kullanıldığı çalışmada, geniş kapsamlı kaynak taraması yapılmış olup, konu ile ilgili kitaplar, makaleler, tezler incelenmiş, internette AB resmi web sayfası, Almanya'nın kamu yönetimi ile ilgili resmi web sayfaları ve AB üyeliği kapsamında hazırladığı web sayfaları, konu ile ilgili diğer web sayfaları ve haberler taranmıştır.

Çalışmada Federal Almanya'nın tarihi, Almanya'nın yönetim yapısı incelenmiş, günümüze kadar olan tarihsel süreç içerisinde Almanya'nın kamu yönetimi alanında AB ile olan ilişkileri ve etkileşimi konusu ele alınmıştır.

2. FEDERAL ALMANYA

Orta Avrupa'da ye alan ve 357.386 km² yüz ölçüme sahip olan Almanya'nın yönetim yapısı federalizmdir (Eraslan, 2007: 95; Yılmaz, 2020: 40). Almanya, federatif yapıyı oluşturan ve içişlerinde sınırlı derecede bağımsız olan 16 eyaletten oluşmaktadır (T.C. Dış İşleri Bakanlığı, 2024). Almanya'da kamu yönetimi teşkilatı, federal yönetim ve eyalet yönetimi şeklinde iki yönetim düzeyine ayrılmıştır. Federal devlet, sahip olduğu üç anayasal organ ile (yasama, yürütme ve yargı) devletin bütününe temsil eden üst bir yapı konumundadır (Ay, 2023: 193). Almanya'da, her eyaletin seçimle göreve gelen bir meclisi, bir hükümeti ve yüksek mahkemeler dahil bir yargı düzeni bulunmaktadır (Bağlı, 2011: 45). 16 federe bölgeden oluşan Almanya'da idari sistem, federal merkez yönetimi, federe bölgeler ve yerel yönetimlerden oluşan üç düzeyli hiyerarşik bir yapıdan oluşmaktadır (Gunlicks, 2003: 130).

Almanya, eski Alman İmparatorluğu olarak da ifade edilen düklük ve prensliklerden oluşan ve 1806 yılında dağılan Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu'nun; 1806 yılında kurulan ve 1813 yılında dağılan 16 Alman devleti prensinin Paris'te bir araya gelerek kurduğu Ren Konfederasyonunun; daha sonra Avusturya, Prusya ve diğer Alman devletçiklerinin Viyana Konferansında bir araya gelerek oluşturduğu ve 1866 yılında dağılan Alman Konfederasyonu çatısı altında oluşturulan birliğin (Muratoğlu, 2014: 291-298); 1871 yılında birliğin sağlanmasıyla kurulan ve 1918 yılında I. Dünya Savaşında mağlup olunması ve II. Wilhelm'in imparatorluk tacını

bırakması sonucunda ortadan kalkan Alman İmparatorluğu'nun (Ekici, 2016: 3) temelleri üzerine kurulmuştur.

II. Dünya Savaşı'nda mağlup olan Almanya'nın topraklarında, Amerika Birleşik devletleri (ABD), İngiltere, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) ve Fransa hâkimiyet kurmuş; Almanya toprakları 1946 ile 1949 yılları arasında ABD, İngiltere ve Fransa kontrolünde batı bölgesi ve SSCB kontrolünde doğu bölgesi şeklinde iki bölgeye ayrılmıştır. Bu devletler, Almanya'nın silahlardan arındırılması, ekonomik adem-i merkezîyetçilik ve Alman vatandaşların Doğu Almanya topraklarından çıkarılması gibi hususlarda anlaşmaya varmışlardır (Güler, Karahanoğulları vd., 228).

Konrad Adenauer başkanlığında 1949 yılında toplanan parlamento konseyinin hazırlamış olduğu Alman Anayasası (Temel Kanun) kabul edilmiş ve 1990 yılında Doğu Almanya (Demokratik Almanya Cumhuriyeti) ile olan birleşme sürecine kadar ülkenin batısında egemenliğini devam ettiren Federal Almanya Cumhuriyeti kurulmuştur. Diğer taraftan 1946 yılında SSCB ve Kızıl Ordu'nun desteği ile kurulan Sosyalist Birlik Partisi'nin (SED) yönetimindeki Doğu Almanya (Güler, Karahanoğulları vd., 228), 1990 yılına kadar varlığını sürdürmüştür. 3 Ekim 1990 tarihinde Doğu Almanya, Federal Almanya Cumhuriyeti ile birleşmiş ve Berlin yeni kurulan devletin başkenti olarak olmuştur (Ekici, 2016: 4).

Doğu ve Batı Almanya birleştikten sonra, 1949 yılında kabul edilen Federal Almanya Anayasası üzerinde değişiklikler yapılarak hazırlanmış olan yeni Anayasa yürürlüğe konulmuştur. Federal Almanya Cumhuriyeti tüm ülkenin resmi adı olmuş, Doğu Almanya'da uygulanan merkezîyetçi yönetim sona ermiş ve bütün Almanya topraklarında federal devlet sistemi uygulanmıştır (Bierling, 2014: 22-23, Ekici, 2016: 4).

1952 yılında Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'nin, 1957 yılında da Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulmasına taraf olan Batı Almanya, AB'nin kurulması yolunda ilk adımları atmıştır (T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı, 2022). Almanya'nın birleşmesi sonucunda AB'de üye devlet sayısı artmamış olsa da, birleşmeden kaynaklı Almanya'nın AB

içindeki siyasi, ekonomik ağırlığı ve AB organlarındaki temsil oranı artmıştır (Ülger, 2014: 112-113). 2023 yılı itibariyle 83 milyonun üzerinde bir nüfusu bulunan Almanya, AB’de en büyük nüfusa sahip olan ülke konumundadır (Anadolu Ajansı, 2024).

3. FEDERAL ALMANYA’NIN YÖNETİM YAPISI

3.1. Federal Almanya’da Yasama Yürütme ve Yargı

Federal Almanya’nın yönetim sistemi temelde güçler ayrılığı ilkesine dayanmaktadır. Almanya’da yasama organı, federal devlet sistemine paralel olarak oluşturulan ve “Bundestag (Federal Meclis)” ve “Bundesrat (Federal Konsey)” olarak adlandırılan iki meclisli bir yapıdan oluşmaktadır (Çapar, 2010: 49).

Cumhuriyetin tamamını temsil eden Federal Meclis, 4 yıl için seçilen üyelerden oluşmaktadır (Yılmaz, 2020: 47). Federal Meclis’in temel görevleri kanun yapmak, yürütme organının başı olan başbakanı (şansölye) seçmek ve hükümetin işleyişini denetlemektir. Federal Mecliste parlamento grupları, komiteler ve en güçlü parlamento grubu tarafından seçilen parlamento başkanı bulunmaktadır (Güler, Karahanoğluları, vd. 2004: 233).

Eyaletlerdeki hükümet üyelerinden oluşan 16 eyaleti temsil eden ve üye sayısı, eyaletlerin nüfus sayısına göre değişen Federal Konsey’in 69 üyesi bulunmaktadır (Tatar, 2015: 170). Eyalet meclisleri, 4 yıllığına seçilen toplam 656 üyeden oluşmaktadır. Her iki meclisin de yasama görevi ve hükümeti denetleme görevi vardır (Parlak & Cantürk, 2005: 170; Aydın, 2013: 371).

Eyaletler, yasama faaliyeti konusunda sadece kendilerine tanınan açık izin ve yetkiler çerçevesinde görev yapabilirler. Anayasada, federasyonun sahip olduğu yasama yetkisini kullanmadığı konular ile ilgili, eyaletlerin bu konularda yasama yetkileri söz konusu olabilmektedir (Almanya Anayasası, 2024).

İki meclisin ilişkilerinde Federal Meclis’in üstünlüğü söz konusudur (Maurer, 2010: 616). Bütün yasa önerileri Federal Meclis tarafından kabul edilmekte; kabul edilen yasa

önerilerinin daha sonra Federal Senato'ya gönderilmektedir. Federal Meclis ve Federal Senato arasında yasama sürecinde iş birliği ve uyum zorunludur (Tatar, 2015: 172; Yılmaz, 2020: 48).

Federal Almanya'da yürütme organı iki başlı bir yapı çerçevesinde "Cumhurbaşkanı" ile "Federal Hükümet"ten oluşmaktadır. Federal düzeyde yürütme yetkisi Cumhurbaşkanı, Başbakan (Şansölye) ve bakanlar tarafından kullanılırken; eyaletlerde yürütme yetkisi eyalet hükümetleri tarafından kullanılmaktadır (Aydın, 2013: 370). Beş yıllığına en çok iki dönem için seçilebilen Cumhurbaşkanı (Yeter & Koçdemir, 1997: 2), yasaları imzalama ve yayınlatma, dış temsilcileri atama, yabancı misyon şeflerini kabul etme, federal yargıçları ve kamu görevlilerini atama ile uluslararası anlaşmaları imzalama yetkisine sahiptir. Cumhurbaşkanının, görevinin haricinde işlemiş olduğu suçlarla ilgili dokunulmazlığı bulunmaktadır (Almanya Anayasası, 2024).

Almanya'da Federal Hükümet, başbakan ve bakanlardan oluşmaktadır. Başbakan hükümetin başıdır ve yürütmeyi gerçekleştirmektedir (Özen, 2022: 253). Başbakan tarafından seçilen federal bakanlar, başbakanın önerisi üzerine, cumhurbaşkanının onayı ile atanabilmekte veya görevinden alınabilmektedir (Almanya Anayasası, 2024). Başbakan hükümeti tek başına kurma; hükümette bakan sayısını belirleme; kimin bakan olacağına ve bir bakanın hangi konularda görevlendirileceğine karar verme yetkisine sahiptir. Başbakan tarafından belirlenene hükümetin genel politikası tüm kabine üyeleri için bağlayıcıdır (Ekici, 2016: 10). Federal Hükümet, Federal Meclise karşı sorumludur ve meclis güven oylaması yoluyla hükümeti düşürme yetkisine sahiptir (Karaer, 1989: 20).

Her eyaletin kendi anayasasında, eyalet hükümetinin nasıl oluşturulacağı ve seçimlerin ne şekilde yapılacağı ile ilgili düzenlemeler yer almaktadır. Eyaletlerde, her hükümetin başında 4 veya 5 yıllık süre için seçilen bir başbakan yer almaktadır. Bazı eyaletlerde başbakan atanarak göreve gelirken, bazı eyaletlerde başbakanı eyalet parlamentoları göreve getirebilmektedir. Eyalet hükümetleri Anayasada öngörülen yetkilerin dışına çıkamamaktadır (Tatar, 2015: 180). Eyaletler kendi yürütme erkinin seçiminde ve kullanılmasında

özgürdür; özgürlüğün sınırı da Anayasada belirlenmiştir (Yılmaz, 2020: 48).

Almanya’da yargı yetkisi, Federal Anayasa Mahkemesi’nin koruması altında Federal Anayasa’da ifade edilen federal mahkemeler ile eyalet mahkemeleri tarafından kullanılmaktadır. Federal Anayasa Mahkemesi, anayasal olarak korunan bir üst mahkeme konumundadır (Yılmaz, 2020: 43). Federal Anayasada yargı başlığının altında ki mahkemeler, Federal Anayasa Mahkemesi, federal mahkemeler ve federe devletlerde bulunan alt mahkemeler şeklinde sıralanmaktadır. Bu mahkemeler yargı yetkisini kullanırken federal ve federe devletin hukuki yapılarına dikkat etmek ve iki hukuki yapıya da uygun davranmak zorundadır (Muratoğlu, 2014: 336)

Federal Anayasa Mahkemesi, temel haklarının kamu otoritelerince çiğnendiği ve diğer yasal yolların tüketildiği durumlarda bireysel başvurulara bakmak, federal ve federe yasaların anayasaya uygunluk denetimini yapmak ve federal devlet ile eyalet yönetimleri veya federal organlar arasında çıkabilecek anlaşmazlıkları çözümlemekle görevlidir. Federal anayasa Mahkemesi üyeleri, yarısı Federal Meclis, yarısı da Eyalet Temsilciler Meclisi tarafından 12 yıl görev yapmak üzere seçilmektedir. (Uzun, 2003: 607; Aydın, 2013: 371).

Almanya Federal Anayasa’nın 95. maddesinde ifade edildiği üzere klasik mahkemelerin dışında idari, mali ve toplumsal konularda görev yapan mahkemeler ile her yargı kolunda en üst mercii olarak bir federal mahkeme bulunmaktadır (Almanya Anayasası, 2024). Anayasa Mahkemesi ile birlikte adli, idari, vergi, iş ve sosyal konularda yargı organları oluşturulabilmekte ve Federal Temyiz Mahkemesi, Federal İdare Mahkemesi, Federal Vergi Mahkemesi, Federal İş Mahkemesi ve Federal Sosyal Mahkemesi gibi yüksek mahkemeler kurulabilmektedir (Can, 2004: 22). İdari yargının genel yargıdan ayrıldığı Almanya’da, federal düzeyde ve eyaletler düzeyinde adli yargı mahkemeleri bulunmaktadır (Aydın, 2013: 371).

3.2. Federal Almanya'da İdari Yapı

Almanya'nın yönetim yapısı, federal yönetim, eyalet yönetimleri, bölge yönetimleri, ilçeler ile ilçeden bağımsız kentler ve belediyelerden oluşan beş kademeli bir yapıdan meydana gelmektedir (Gunlick, 2003: 82; Karaer, 1989: 22). Yönetim sistemi temelde güçler ayrılığına dayanan Almanya; "federalizm", "cumhuriyet", "demokrasi", "sosyal devlet" ve "hukuk devleti" olarak beş temel üzerine kurulmuştur (Sommermann, 2021: 24).

Federasyon tarihinden bir hayli etkilenecek belirlenmiş olan Almanya'nın federal yönetim sistemi (Gunlick, 2003: 5), federal merkezi devlet ve 16 altı eyaletten meydana gelmektedir. Eyaletlere verilen kısıtlı egemenlik hakkı, eyaletlerdeki yasama, yürütme ve yargı organları tarafından kullanılmaktadır. Görev ve yetkilerin federal devlet ile eyaletler arasındaki paylaştırıldığı Almanya'da; yasama dengesi federal devlet lehine, yürütme dengesi ise eyaletler lehine düzenlenmiştir (Deutschland.de, 2023). Bu yapıda, egemenlik yetkilerini kullanan birimlerin birbirlerine karşı baskı kurmasına izin verilmemektedir. (Fırat & Bilgin, 2023: 119).

Federal Anayasada, ayrıntılı yetki düzenlemesi ile hangi yetkilerin federal devlet tarafından, hangi yetkilerin ise eyaletler tarafından kullanılabileceği belirlenebilmektedir. Almanya'da kamu yönetimi, önemli ölçüde federal yasalarla düzenlenmiştir (Sommermann, 2021: 24). Federal Anayasa'da, özellikle ekonomik ve sosyal yaşam düzeyinin bütün Almanya'da eşit olması gerektiği belirtilmektedir. Bu durumun sağlanabilmesi, önemli ölçüde sosyal ve ekonomik politikalar aracılığıyla belirlenmektedir (Çalış, 2012: 66).

3.2.1. Federal Yönetim

Federal yönetimin en üst basamağında Cumhurbaşkanı yer almaktadır. Federal Konsey, federal parlamento, federal kurum, federal hükümet ve başbakan ise merkezi idarenin diğer birimlerini oluşturmaktadır (Çalış, 2012: 67). Anayasa da federal yönetimin dış işleri, ulusal savunma, vatandaşlık hizmetleri, pasaport ve gümrük işleri, kültür varlıklarının korunması, hava ve demiryolu ulaşımı, posta ve

telekomünikasyon işleri, uluslararası terörizmle mücadele, federal istatistik ve atom enerjisinin kullanımı gibi konularda tek başına yasa çıkarma yetkisinin bulunduğu ifade edilmektedir (Erkul, Kara & Şimşek, 2016: 42).

Alman halkı, federal parlamento tarafından temsil edilmektedir. 598 federal milletvekilinin yarısı partilerin eyalet listeleri üstünden aldıkları oylara göre paylaştırılırken, diğer yarısı da seçim bölgesinde seçilen bireylere paylaştırılmaktadır. Seçilen milletvekilleri birlikte meclis grupları oluşturabilmekte ve içlerinden bir milletvekili, meclis başkanı olarak belirlenebilmektedir (Çalış, 2012: 67). Federal hükümetin seçilen tek üyesi Başbakan'dır. Anayasada bakanları seçme, bakanların sayısını ve yetki alanını belirleme hakkı Başbakan'a tanınmıştır (Eraslan, 2007: 102).

3.2.2.Eyalet Yönetimi

Almanya 16 eyaletten meydana gelmektedir. Federal Anayasada eyaletlerdeki düzenin, cumhuriyetçi, demokratik ve sosyal hukuk devleti ilkelerine uygun olması gerektiği açıkça ifade edilmektedir. Her eyaletin bir anayasası, yasama organı, yürütme organı ve yargı organı vardır. Ayrıca Federal Anayasa'da eyaletlere yasama yetkileri çerçevesinde ve Federal Hükümetin onayıyla, uluslararası antlaşma yapma yetkisi verilmiştir (Metin & Erece, 2016: 703). Anayasada ayrıca, aksi açıkça anayasada belirtilmediği müddetçe devlet yetkilerinin kullanılması ve görevlerinin yerine getirilmesinin eyaletlere ait olduğu ifade edilmektedir. Genel kural yasa yapma yetkisinin Federal yönetime, yönetim yetkisinin de eyaletlere ait olduğu şeklindedir. Fakat eyaletler, Federal yönetimi ve yasa yapma sürecini Federal Senato vasıtasıyla etkileyebilmektedir (Ekici, 2016: 13)

Eyaletler, büyük eyaletler, küçük eyaletler ve kent eyaletleri şeklinde temel olarak üç gruba ayrılmaktadır Bölge yönetimleri büyük eyaletlerde bulunmaktadır. Temel yasama yetkisine Federal Parlamento sahiptir ve eyalet meclislerinin eğitim, kültür ve iç güvenlik konularında yasa yapma yetkileri bulunmaktadır. Ayrıca eyaletlerde iç işleri, adalet, maliye, ekonomi, eğitim, çalışma ve sosyal güvenlik ve bazılarında da çevre bakanlıkları bulunmaktadır. Federal devletin ulusal kamu

düzeninin ve güvenliğinin sağlanması, uluslararası ilişkiler, vatandaşlık hizmetleri, vergi, ekonomi, federal ordu hizmetleri gibi konularda yetkilidir (Güler, Karahanoğluları vd. 2004: 240).

Yerel hükümetin görevleri, bölge yönetimleri ve ilçeler arasında paylaştırılmıştır. İlçelerin yapamadığı görevler, bölge yönetimleri tarafından yapılmaktadır. Genel olarak bölge yönetimleri, merkezi birimler arasında koordinasyonu sağlamak; alt birimlerin ve yerinden yönetim birimlerinin denetimini yapmak gibi görevleri yerine getirmektedir (Uzun, 2003: 611).

Eyaletlerde genel yönetim birimlerinden başka, yasalar tarafından belirlenen konularda görevleri yerine getiren özel idari birimler de bulunmaktadır. İki eyaletin dışında genel olarak eyalet yönetimlerinde üst, orta ve alt kademe şeklinde üç kademeli bir idari örgütlenme yapısının olduğu görülmektedir (Mengi, 1997: 94). Üst kademe yönetimde, Başbakanlık ve çoğunlukla maliye, kültür, ulaştırma, içişleri, çalışma ve sosyal işler, adliye ve tarım bakanlıkları bulunmaktadır. Eyaletler, Federal Anayasada yetki verilen konularla ilgili yasa çıkarabilmektedir. Orta kademe yönetimlerde eyaletler, başında il müdürü bulunan İl'lere bölünmüştür. Esas görevleri alt birimlerle üst birimler arasında eşgüdümü ve yerel yönetimlerdeki birimlerin denetimini sağlamak olan il yönetimleri, özel olarak idari birim kurulmamış olan tüm konularla ilgilenmektedir. Alt kademe yönetimler ise “ilçe idareleri” ve “bağımsız iller” den meydana gelmektedir. Bağımsız iller, kendini yönetme hakkına sahip olan ve kendi kamu kuruluşları bulunan birimlerdir. Yasa yolu ile aktarılan ve alt kademe yönetimler tarafından yerine getirilen görevlerle ilgili ekonomi, nüfus ve imar işleri gibi müdürlükler bulunmaktadır (Çalış, 2012: 68).

3.2.3.Yerel Yönetimler

Kamu hizmetlerinin yerine getirilmesinde büyük öneme sahip olan yerel yönetimlerin özerklikleri anayasa ile güvence altına alınmıştır. İlçeler (kreise) ve belediyeler (gemeinden) şeklinde iki temel yerel yönetim biriminin bulunduğu Almanya’da, 16 eyalet içerisinde 27 kent, 323 ilçe belediye, 116 ilçe belediyelerinden bağımsız belediye ile ilçe sistemine dâhil

12.629 belediye yer almaktadır. (Erkul, Kara & Şimşek, 2016: 47). Bazı eyaletlerde yerel yönetimler, eyaletlerdeki sorumluluğun paylaşılma ve belli bir amacı gerçekleştirmek için birlikler oluşturabilmektedir (Schefold, 2012: 234)

Yerel yönetimlerin genel olarak şehir planlama, yol inşaatı, konut inşaatı, sosyal ve sağlık hizmetleri, kamu tesisleri, yerel ve toplu taşıma hizmetleri, atıkların taşınması, su hizmetleri, gaz, elektrik ve ısıtma hizmetleri gibi görevleri bulunmaktadır (Özen, 2022: 252).

Anayasada, kanunlar çerçevesinde ve sorumluluk alanları içerisinde, mahalli hizmetleri yapma yetkisi tanınmış olan belediyeler , temel yapısal özellikler bakımından “Güçlü Belediye Başkanı Modeli”, “Profesyonel Yönetici Modeli” ve “Magistrat Modeli” şeklinde üç gruba ayrılmaktadır. Güçlü Belediye Başkanı Modelinde belediye meclisinin başı olan, belediyeyi temsil eden ve halk tarafından seçilen belediye başkanının sahip olduğu güçlü pozisyon, bu modelin en belirgin özelliğidir. Profesyonel Yönetici Modelinde güçlü belediye meclisinin karşısında zayıf bir belediye başkanının olması, modelin en belirleyici özelliği olarak göze çarpmaktadır. Meclis’in güçlü kılındığı Magistrat Modelinde ise belediyenin yürütmeye ilişkin işlerini yerine getiren, belediye meclisi ile belediye başkanının ortaklığına dayanan bir yürütme kurulu (Magistrat) vardır (Ulusoy, 2010: 121-122).

Almanya’nın yerel yönetim sisteminin ikinci basamağını oluşturan, bütün eyaletlerde (şehir eyaletleri hariç) en alt yönetim birimi olan ilçelerin tüzel kişiliği bulunmaktadır. İlçeler farklı büyüklüklerde olabilmektedir (Çalış, 2012: 71). Federal yapıya özgü olarak ilçelerin yapılarında değişiklikler görülmektedir. İlçenin “ilçe meclisi” ve “ilçe yöneticisi” şeklinde iki temel organı bulunmaktadır. Bazı eyaletlerde iki temel organın yanı sıra “ilçe komisyonu” da bulunmaktadır (Karaer, 1989: 26)

Almanya’da yerel niteliğe haiz ana hizmetler belediyeler tarafından yerine getirilirken; ilçeler bir hizmetin her yerde belli bir nitelikte yerine getirilmesini sağlamak için devreye girmektedirler. Yerel hizmetler, yasalarla belirlenen ölçüde belediyelerle ilçeler arasında işbirliğine ve yardımlaşmaya dayalı

işbölümü çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Yerel yönetimlerde, belediyelerin topladığı yerel vergilerin yanı sıra federal yönetimin ve eyalet yönetiminin mali yardımlarının olduğu bir gelir sistemi olduğu; ilçelerin de belediyelerin toplandığı vergilerden pay aldığı görülmektedir (Güler, Karahanoğluları vd. 2004: 241).

İlçenin görevleri, belediyeler arasındaki yolların ve hastane gibi hizmet binalarının yapımı, bakımı, çevre koruması, huzurevleri, müze yapımı ve toplu taşımacılık gibi özerk yerel yönetim birimi olarak yürüttüğü görevler; merkezi yönetimin yönlendirmesiyle yürütülen görevler ve ilçenin eyalet yönetiminin taşra birimi olarak yürüttüğü afet hizmetleri, yabancılarla ilgili hizmetler, sosyal, kültürel, sportif görevler şeklinde üç ana gruba ayrılmaktadır (Güler, Karahanoğluları vd. 2004: 243).

İlçeler, sınırları içinde belediyelerin yapamadığı hizmetleri ve belediyeler arası niteliğe sahip hizmetleri de yerine getirmektedir (Akın, 2004: 241). Federal Anayasada (28. md.), eyaletlerde, ilçelerde ve belediyelerde halkın genel, hür, eşit ve gizli seçimlerle seçilen temsilcilere sahip olması gerektiği ifade edilmektedir. Anayasada yerel yönetimlere, mahalli ve ortak nitelikteki hizmetlerin ne şekilde yerine getirileceğini belirleme yetkisi de verilmiştir (Almanya Anayasası, 2024).

4. ALMANYA KAMU YÖNETİMİNİN AVRUPA BİRLİĞİ İLE ETKİLEŞİMİ

Bölgesel ve küresel etkileri bakımından Almanya için en önemli ve belirleyici yapı AB olmuştur. 1952 yılında Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'nin kurulmasına; 1957 yılında da Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulmasına taraf olan Federal Almanya Cumhuriyeti, AB'nin kurucu ülkeleri arasında yer almaktadır(T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı, 2022).

Kurumsal yapılanması, 3.344 milyar avro GSYİH'lik güçlü bir ekonomik gücü ve 83 milyonu aşan nüfusu ile AB'nin önde gelen ülkelerinden olan Almanya, Birliğin gidişatında belirleyici bir konuma sahiptir (Dünya Saati, 2024; Deutschland.de, 2024). AB içerisinde birliği sağlamak ve üye ülkeler arasında

köprü işlevi görerek ortak bir yol bulunması hususunda çaba harcamak Almanya'nın en önemli görevleri olarak görülmektedir. AB'den ayrılma referandumu (Brexit) sonucunda İngiltere'nin Birlikten ayrılmasının ardından, Almanya'nın uzlaşmacı rolü ve Doğu Avrupa ülkeleri ile birliğe bağlı küçük devletlerin çıkarlarının AB düzeyinde savunulmasına yönelik üstlendiği görev çok önemli hale gelmiştir (Odendahl, 2021: 246). 720 üyesi bulunan Avrupa Parlamentosu'nda (AP) Almanya 96 parlamenterle birinci sırada yer almaktadır (T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı, 2024).

AB içerisinde Almanya'nın rolü ile ilgili birçok akademik çalışma yapılmıştır. Bu çalışmaların genelinde AB entegrasyon sürecinde Almanya'nın baskın bir aktör olduğu kabul edilmektedir.

AB'de Almanya'nın öncülüğünde yürütülen çevre politikaları, ekonomi, finans, dış politikalar ve savunma politikaları gibi pek çok alan bulunmaktadır. Almanya AB içindeki güçlü konumu sayesinde ve yürütmüş olduğu politikalar çerçevesinde, AB'yi menfaatleri ve hedefleri doğrultusunda yönlendirmiştir (Bayram, 2023: 64). AB ile güvenli işbirliğine dayalı bir politika izleyen Almanya, AB'nin kurumları, kuralları ve denetim sistemleri çerçevesinde hareket etmektedir (Bahtiyar, 2020: 179). AB'nin hukuk kuralları üye ülkeleri bağlayıcı ve AB ortak politikaları, üye ülkelerin siyasi, idari, ekonomik, sosyal ve kültürel yapıları üzerinde etkili olduğundan, üye ülkeler AB'nin bölge yönetimleri ve yerel yönetim birimleri ile ilgili politikalarından etkilenebilmektedir (Taraktaş, 2013: 160).

Almanya'da karar alma süreçlerinde etkin roller üstlenen federe yönetimler, 1987 yılına kadar AB ilişkilerinde karar verme süreçlerinin dışında bırakılmış ve yalnızca kararları uygulayıcı roller üstlenmiştir. Sürekli AB gündemine getirilen federe yönetimlerin bu durumu, 1987 yılında değişmiş ve AB dâhilindeki federe yönetimlerin konumlarını güçlendirici yasal düzenlemeler yapılmıştır. 1990 yılında Almanya'da Federe Meclis'in, hükümetler arası görüşmelere iki eyalet temsilcisinin katılmasının ve müzakerelerde Almanya'nın konumunun eyalet yönetimleri ile birlikte kararlaştırılmasının Federal Yönetim tarafından kabul edilmesi ile federe yönetimlerin AB

süreçlerinde önemli bir katılımcı olmasının önü açılmıştır. Maastricht Antlaşması (1992) ile eyalet yönetimlerinin konumu kayda değer oranda güçlenmiştir (Tuncer, 2012: 805-810).

AB'de 1988 yılında kabul edilen Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı, üye ülkeler ve AB kurumları için bir rehber olmuştur. Maastricht Anlaşması ile AB'de yerellik ve orantılılık ilkeleri kabul edilmiş ve yerindelik ilkesi AB'nin temel ilkelerinden birisi olmuştur. AB, üye ülkelerin idari yapılarında bölgesel yönetim birimlerinin de yer almasını teşvik etmek için Avrupa bölgesel yönetim yapısının oluşturulması gibi politika araçları kullanılmıştır (Toksöz, Özgür, Uluçay vd., 2009: 24). Almanya federe yönetimlerinin, AB'nin yerel yönetimlerin geliştirilmesine yönelik politikalarında ve bölgesel politikalarının şekillenmesinde etkin rolü olmuştur.

AB üyesi ülkelerdeki özerk yerel yönetim yapıları ve AB mevzuatındaki üye ülkeleri bağlayan kurumsal ve hukuki sorumluluklar; yerel yönetimleri görev, yetki ve sorumluluk açısından ve mali yönden güçlü ve etkin kılarken, ayrıca merkezi yönetimle yerel yönetimler arasında ki etkileşimde dengeyi koruyacak politikalara ve uygulamalara yer verilmesini sağlamıştır (Parlak, 2014: 38). Bu doğrultuda, AB üye ülkeleri arasında ulusal düzeyde, yerel yönetimlerin yönetime katılma hakkı ile hak ve özgürlüklerini koruyacak, özerkliğini pekiştirecek uygulamaların kurumsallaştırıldığı (Laçın, 2012: 60); kamu yönetimi alanında Avrupa Tek Senedi (1986), Maastricht Antlaşması (1992), Madrid Zirve Toplantısı (1995), Amsterdam Antlaşması (1997) ile bazı düzenlemeler yapılarak birtakım standartlar belirlendiği görülmektedir (Ökmen & Canan, 2009: 148-149).

AB'nin esas hukuki metinleri olan Roma ve Maastricht Anlaşmalarında, üye ülkelerde uygulanması önerilen tek bir kamu yönetimi sistemi yer almamakta ve takdir yetkisi, üye ülkelere bırakılmaktadır (Kuzey, 2005: 73). Fakat ulusal sınırların ortadan kaldırılması anlayışının kabul edildiği Avrupa Tek Senedinde üye ülkelerin adalet ve iç işlerinde işbirliğine dayanan politikalar geliştirilmesi kararlaştırılmış (Beşe, 2003: 445); Maastricht Antlaşması'nda ortak dış ve güvenlik Politikası ile adalet ve içişleri konularında işbirliği konularında düzenlemeler yapılmıştır. Ayrıca temel hak ve özgürlüklere

saygı, hukuk devleti ilkesinin hayata geçirilmesi, ayrımcılıkla mücadele gibi AB’de kamu yönetimi ilkelerinin belirlenmesine yönelik çalışmaların yapıldığı görülmektedir (Ökmen & Canan, 2009: 148-149).

AB’ye üye ülkelerde ki kamu yönetiminin şekillenmesinde Avrupa Adalet Divanı’nın içtihatları önemli rol oynamakta; AB’de kamu yönetimi için belirlenen yönetim, iyi yönetilme hakkı, açıklık ve saydamlık, katılımcılık, hesap verebilirlik ve etkenlik gibi ilkeler üye ülkelerinin kamu yönetimi uygulamalarını önemli ölçüde etkilemektedir (Demir, 2008: 4). Almanya’da da bu ilkeler kapsamında kamu yönetiminde birçok reform gerçekleştirilmiştir.

Almanya’da 1950-1960 yılları arasında savaştan sonra oluşan mali yük sorununun çözümü ve federal sistem aracılığıyla idari kapasitelerin ve kamu hizmetlerinin yeniden düzenlenmesi; 1960-1970 yılları arasında bakanlıkların yeniden dönüşümü, Plan Program Bütçeleme Sistemi’nin (PPBS) uygulanması ve geleneksel devlet fonksiyonlarının oluşturulması; 1980 ile 1990 yılları arasında bürokrasinin, idari süreçlerin ve prosedürlerin azaltılması, karar alma süreçlerine vatandaşların katılımının artırılması, vatandaş ihtiyacı odaklı hizmet sunumunun etkinleştirilmesi amacıyla ve 1990 yılından sonra Yeni Kamu Yönetimi (YKY) anlayışına benzer uygulamalarla kamu yönetimi alanında reformlar yapıldığı görülmektedir (Temizel, 2011: 102-103; Sadioğlu, 2013: 210-216). Almanya’da KYK anlayışı çerçevesinde personel yönetimi, idari yapıların yerleştirilmesi, yeni yönetim sistem ve araçları, çıktıların ve tüketicinin oryantasyonu, stratejik yönetim gibi alanlarda reformlar gerçekleştirilmiş; bu reformlarda devlette idari kademeler azaltılmaya çalışılırken, sonuçlara ve performansa dayalı hizmet sunumu esas alınmıştır. (Klages & Elge, 1998: 35-36).

Almanya’da özellikle 1990 yılının başında uygulanan devletin küçültülmesi, 1998 yılında uygulanan modern devlet ve modern yönetim, 2006 yılında uygulanan yenilikçi yönetim ve 2010 yılından sonra uygulanan e-devlet ve yönetimde şeffaflık gibi reformlarda AB politikalarının etkisi olmuştur. (Ekici: 2016: 16). Almanya’da kamu yönetimi alanında yaşanan değişimlerin 1990 ve 2000’li yıllarla diğer AB üyesi ülkelerde

gerçekleştirilen reform çalışmalarıyla büyük ölçüde benzerlik göstermesi (Sadioğlu, 2013: 211); Avrupa Komisyonu'nun (AK) e-devlet hizmetlerinin geliştirilmesine yönelik 2006 yılında kabul edilen e-devlet eylem planının (Akses, 2011: 2) ardından Almanya'da 2010 yılında e-devlet ve şeffaf idare reformunun gerçekleştirilmesi bu duruma örnek olarak gösterilebilir.

AB müktesebatının geliştirilmesi ve üye ülkeler tarafından aynı standartlarda uygulanması, ortak temel kamu yönetimi değer ve ilkelerinin ortaya konulması, üye ülkeler arasında bazı yakınlaşmaların yaşanmasını sağlamış ve bu yakınlaşma Avrupa İdari Alanı (AİA) olarak tanımlanmıştır. Üye ülkeler arasında kamu yönetimi standartlarının uyumlulaştırılması, idari kurumların üye ülkelerde benzer şekilde kurulması anlamına gelmemekte; ulusal kamu idarelerinin AB üye ülkeleri tarafından benimsenen standartlara uymaları ve ilkeleri kabul etmeleri gerektiği mesajı verilmektedir (Kuzey, 2005: 58-59).

Kamu yönetimi alanında bir müktesebatın olmaması, hesap verebilirliğin ve sivil toplumun kamu politikalarına etkin katılımının sağlanamaması, AB'nin karar verme süreçlerinde karşılaştığı meşruiyet sorunu gibi AB'de kamu yönetimi alanında yaşanan bazı sorunlar vardır (Demir, 2008: 22-26). 1998 ve 1999 tarihinde AB ile OECD'nin ortak girişimiyle yayımlanan SIGMA raporları; 2000 ve 2001 yıllarında yayımlanan Beyaz Kitap'lar; 2001 yılında yayımlanan Avrupa İyi İdari Davranış Kuralları ile Avrupa için ortak bir anayasa oluşturmaya yönelik yapılan çalışmalar, bu sorunların tespitine ve çözümüne yönelik olarak yapılmıştır.

AB tek pazar yasaları çerçevesinde hareket eden ve genel para birimi olarak Euro'yu kullanan Almanya'nın para politikasına ilişkin kararları, Avrupa Merkez Bankası'nın almış olduğu kararlardan etkilenmektedir. Bu durum ekonomik anlamda Almanya ile AB ile arasında bir etkileşimin olduğunu göstermektedir.

Almanya'da merkezi yönetim ile yerel yönetimlerin ilişkisi kapsamında yerel yönetimleri güçlendirmeye yönelik yapılan düzenlemeler genel olarak, kurumsal işlerin ve süreçlerin azaltılması, benzer amaçlı yapıların tek bir yapı altında birleştirilerek eşgüdümün sağlanması, özelleştirme gibi reform

politikalarıdır (Sadioğlu, 2013: 211). 2005 yılında CDU-SPD koalisyonunun idari reforma öncelik vermesi; Federal hükümet ve eyalet hükümetleri arasında Almanya Federal Anayasası'nda yapılacak değişmelere ilişkin uzlaşmanın sağlanması sonucunda uygulamaya konulan reformlar ile; iki meclis arasındaki ilişkilerin federal meclis lehine dengelenmesi, eğitim alanındaki sorumlulukların tamamen eyaletlere devredilmesi, yönetsel federalizmin güçlendirilmesi, mali sistemin iyileştirilmesi, eyaletlerin bölgesel yapılanmalarının sadeleştirilmesi, yerel yönetimlere eyaletlerin daha fazla yetki devri yapılması, doğrudan seçilen yerel yöneticilerin yaygınlaştırılması hedeflenmiştir (Wollmann & Bouckaert, 2006: 28-30). Bu reformların bölgesel ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi yönünde belirlenen AB politikalarına paralel bir şekilde gerçekleştirildiği görülmektedir.

Almanya'da AB üyeliği kapsamında gerekli yasal düzenlemelerin yapıldığı görülmektedir. Örneğin Federal Anayasa'nın 28. maddesinde, mahalli idare seçimlerinde AB üyesi devletlerin vatandaşlarının da, birlik hukuku kapsamında seçme ve seçilme hakkına sahip olacağı hükmü yer almaktadır. 50. maddede, federe devletlerin Federal Konsey aracılığıyla federal devletin yasama faaliyetleri ile idaresine ve AB ile ilgili faaliyetlerine katılacağı ifade edilmektedir (Almanya Anayasası, 2024). Ayrıca Almanya'da "Genel Eşit Muamele Yasası" benzeri yasalarda AB üyeliği çerçevesinde hazırlanmış yasalardan birisidir (<https://almanya-danismanlik.eu/>,2024).

Birçok alanda gerçekleştirilen AB destekli politikalar, Almanya'yı önemli ölçüde etkilemiştir. Doğu ve Batı Almanya'nın birleşiminin ardından ortaya çıkan yeni eyaletlerin ekonomik refah seviyesinin AB fonları olmadan diğer eyaletler seviyesine çıkarılmasının çok zor olduğunu gören Almanya, AB yapısal fonlarından yararlanmaya başlamıştır. AK, yapısal fonlar ile mali durumları yetersiz olduğundan dış yardımlara ihtiyaç duyan, federal yönetim karşısında zayıf konumda olan yeni eyaletlere mali konularla birlikte teknik konularda da destek sağlayarak diğer eyalet yönetimleri ile aralarındaki farkın kapatılması adına önemli katkılar yapmıştır (Tuncer, 2012: 809). Almanya ayrıca AB Bölgesel Politikası (Uyum Politikası) kapsamında tahsis edilen Yapısal Fonlardan da (Avrupalı

Bölgesel Kalkınma Fonu ve Avrupa Sosyal Fonu) yararlanmıştır (Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, 2024).

Almanya AB fonlarından yaralandığı gibi AB yatırım harcamalarına da katkıda bulunmaktadır. 2023 yılında AB'deki Avrupa kamu yönetimi; tek pazar, inovasyon ve dijital; uyum, dayanıklılık ve değerler; doğal kaynaklar ve çevre; göç ve sınır yönetimi; güvenlik ve savunma; komşu ülkeler ve dünyadaki diğer devletler ve diğer harcama kalemleri için Almanya toplam 14.064,5 milyon Euro ödeme yapmıştır. Almanya'nın bu harcamalar içinde Avrupa kamu yönetimi harcamalarına yaptığı ödeme tutarı 290,7 bin Euro'dur. Buna karşılık Almanya 2023 yılında AB'den toplam 34.360,6 milyon Euro yardım almıştır (European Commission, 2024).

Rekabet politikaları; bütçe politikaları; bölgesel politikalar; sanayi ve ticaret politikaları; ekonomi ve parasal politikalar; vergi politikaları; çevre, enerji ve ulaştırma politikaları; telekomünikasyon ve bilim-araştırma politikaları; tarım ve balıkçılık politikaları (Kıraç & İlhan, 2010: 194-198) gibi AB'nin ortak politikaları, üye ülkelerin karar alma organları ve yönetim sistemleri üzerinde etkili olmuştur. Ayrıca AB'ye üye ülkelerde kamu yönetimi alanında AB kapsamında ortak kurumların oluşturulduğu ve bu kurumların Avrupa standartları ve idari hukuk ile uyumlulaştırıldığı görülmektedir (Demir, 2008: 36). Almanya'nın da, dış ilişkiler, güvenlik ve savunma konusunda ortak değerleri savunmak, iklim değişikliği, korona pandemisi gibi küresel problemlerle mücadele etmek için AB barış ve özgürlük projesi kapsamında üye ülkeleri ile işbirliği içindedir (Deutschland.de, 2023).

AB üyeliği kapsamında Almanya'da kurulan; Almanya'daki işçilerin serbest dolaşımdan doğan haklarını AB ülkelerindeki işçiler için de destekleyen, AB vatandaşlarına bağımsız hukuki destek, danışmanlık ve bilgilendirmenin yanı sıra işçilerin serbest dolaşım hakkı konusunda bilgiler veren "Eşit Muamele Dairesi" (Goethe Institut, 2024) bu duruma örnek olarak gösterilebilir.

5. SONUÇ

I. ve II. dünya savaşının sorumlusu olarak görülen Almanya, yenildiği dünya savaşlarının ardından 1950 yılından sonra toparlanarak hızlı bir kalkınma sürecine girmiştir. Demokratik, parlamenter ve federal bir devlet olan Almanya, 1990 yılında Doğu ve Batı Almanya'nın birleşmesi ile bugünkü yapısına kavuşmuştur. Günümüzde 83 milyonun üzerinde bir nüfusa sahip olan Almanya, dünyada ekonomik büyüklük bakımından ABD, Çin ve Japonya'dan sonra gelmektedir.

Almanya'nın federal yönetim yapısı içinde 16 eyalet bulunmaktadır. Yürütme yetkisini genel olarak sembolik yetkilerle donatılan Cumhurbaşkanı ve güçlü yetkilerle donatılan Başbakan (Şansölye); yasama yetkisini Federal Meclis ve Federal Senato olarak ifade edilen iki meclis; yargı yetkisini ise federal ve eyalet mahkemeleri kullanmaktadır. Almanya'da federal devletin dışında yönetim sistemi içerisinde eyalet yönetimleri, bölge yönetimleri, il ve ilçe yönetimleri ile belediyeler bulunmaktadır.

Almanya nüfus ve ekonomik güç açısından kurucularından olduğu Avrupa Birliği'nin en önemli üyelerindendir. Almanya, bir yandan AB'de ekonomik, siyasi, yönetsel vd. politikaların belirlenmesinde etkinken, diğer yandan AB'de diğer üye ülkelerin de kabulüyle belirlenen ekonomik, siyasi, yönetsel politikalardan etkilenmektedir.

AB antlaşmaları, politika ve kararları çerçevesinde Almanya kamu yönetiminde önemli değişimler gerçekleştirmiş; AB antlaşmaları çerçevesinde yeni düzenlemeler yapmıştır. Almanya'nın AB ile etkileşimi çerçevesinde federe yönetimler, 1987 yılından sonra AB dâhilinde oldukça etkili çalışmalar gerçekleştirmiştir. AB'de kabul edilen Avrupa Yerel Özerklik Şartı'nda, Maastricht Anlaşması ile kabul edilen yerellik, orantılılık ve yerindelik ilkelerinde, AB bölgesel yönetim ile ilgili politikalarında Alman federe yönetimleri etkin rol oynamıştır. Ayrıca Almanya'nın Avrupa bölgesel politikalarının şekillendirilmesinde çok asli roller üstlendiği ve diğer AB bölgelerine önemli katkılarda bulunduğu ve bundan dolayı Almanya eyalet yönetimlerinin AB bölgeleri içinde ayrıcalıklı bir konuma sahip olduğu kabul edilmektedir.

Almanya’da AB üyeliği kapsamında Anayasa’da ve diğer mevzuatlarda değişiklikler yapılmış; bu kapsamda yeni politikalar uygulamaya konulmuştur. Federal anayasada, federasyonun egemenlik haklarının belli ölçüde devletlerarası kuruluşlara devredilebileceğinin (24. madde) ve federe devletlerin Federal Konsey aracılığıyla federal devletin yasama çalışmalarına ve AB ile ilgili faaliyetlerine katılmasının hüküm altına alınmış olması (23. madde); “Genel Eşit Muamele Yasası” benzeri yasaların yürürlüğe konulması AB üyeliği çerçevesinde yapılmış olan kanuni düzenlemeler örnek olarak gösterilebilir.

Almanya’da kamu yönetimi uygulamalarını, Avrupa Adalet Divanı’nın içtihatları ve AB’de kamu yönetimi için belirlenen yönetim, iyi yönetilme hakkı, açıklık ve saydamlık, katılımcılık, hesap verebilirlik ve etkenlik gibi ilkeler kamu yönetimi uygulamalarını önemli ölçüde etkilemektedir. Almanya’da kamu yönetimi alanında gerçekleştirilen devletin küçültülmesi (1990); modern devlet ve modern yönetim (1998), yenilikçi yönetim (2006) ve e-devlet ve yönetimde şeffaflık (2010) ile ilgili reformlar da; mülteci ve sınır güvenliği ve göç gibi konularla ilgili geliştirilen politikalarda AB’nin bu konularda ki ilke ve politikalarının etkisi olmuştur. Ayrıca AB tek pazarı standartlarına uygun hareket eden ve ekonomik ve parasal birlik gereği AB genel para birimi Euro’yu kullanan Almanya’nın, para politikası ile ilgili kararlarını, Avrupa Merkez Bankası’nın almış olduğu kararlar da etkilemektedir.

Almanya, özellikle Doğu ve Batı Almanya birleşmesinden sonra ortaya çıkan yeni eyaletlerin ekonomik refah seviyelerinin diğer eyaletler seviyesine çıkarılması amacıyla, AB yapısal fonlarından yararlanmıştır. Almanya ayrıca AB Bölgesel Politikası çerçevesinde tahsis edilen Avrupai Bölgesel Kalkınma Fonu ve Avrupa Sosyal Fonu gibi yapısal fonlardan yararlanmaktadır. Bu hususlar ekonomik anlamda Almanya ile AB ile arasında bir etkileşim olduğunu göstermektedir. Bu fonlar sayesinde Almanya’da kamu yönetimi başta olmak üzere birçok alanda reformlar kolayca gerçekleştirilebilmektedir.

Doğu Almanya’nın birleşme sonrasında AB sürecine dahil olması ve AB’den sağlanan fonlarla hızla gelişmesi diğer AB’ye üye veya aday olan ülkeler için bir örneklik olabilir. Bu

kapsamda AB'ye üye veya aday ülkelerde eyaletler, bölge yönetimleri ve yerel yönetimler bu fonlar ile geliştirilebilir.

AB'nin bölgesel politikaları ile rekabet, bütçe, sanayi ve ticaret, ekonomi (vergi ve parasal gibi konularda); çevre, enerji, ulaştırma; telekomünikasyon, bilim-araştırma; tarım, balıkçılık gibi ortak politikaların, üye ülkelerin karar yasama ve yürütme organlarının alacağı kararlar üzerinde önemli etkisi vardır.

Almanya'da olduğu gibi AB ye üye olan ve üye olacak olan ülkelerde AB politikaları çerçevesinde gerçekleştirmek istedikleri kamu yönetimi reformlarını, AB den alacakları fonlar ile kolayca gerçekleştirebilmekte imkânına kavuşabilirler. Yani kamu yönetiminde şeffaflık, iyi yönetim vb. uygulamaları ile bölgesel yönetimler, yerel yönetimler kapsamında yapmak istediği düzenlemeleri AB politikaları çerçevesinde gerçekleştirebilirler. Ayrıca Kendi ülkelerinde kamu yönetimi alanında gerçekleştirilen uygulamaları AB gündemine taşıyarak diğer ülkeler tarafından uygulanmasını sağlayabilirler.

Etik Beyanı: Bu çalışmanın tüm hazırlanma süreçlerinde etik kurallara uyulduğunu beyan ederim. Aksi bir durumun tespiti halinde Akademik İzdüşüm Dergisinin hiçbir sorumluluğu olmayıp, tüm sorumluluk çalışmanın yazarına aittir.

Destek ve Teşekkür: Bu araştırmanın hazırlanmasında herhangi bir kurumdan destek alınmamıştır.

Katkı Oranı Beyanı: Araştırmanın tüm süreci makalenin beyan edilen tek yazarı tarafından gerçekleştirilmiştir.

Çatışma Beyanı: Araştırmanın yazarı olarak herhangi bir çıkar çatışma beyanım bulunmamaktadır.

KAYNAKÇA

Akın, Ö. (2004). Federal Almanya, Güler. B. A. vd. (Ed.). *Kamu Yönetimi Ülke İncelemeleri* (ss.227,260). AÜ, SBF. Ankara: Kamu Yönetimi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını.

- Akses, S. (2011). Avrupa Birliği'nin E-Devlet Politikası. İktisadi Kalkınma Vakfı Dergisi Değerlendirme Notları, 33, 1-8.
- Almanya Anayasası. (2024). Federal Almanya Cumhuriyeti Anayasası. 10 04, 2024 tarihinde Deutscher Bundestag: <https://www.btg-bestellservice.de/pdf/80207000.pdf> adresinden alındı.
- Anadolu Ajansı. (2024). Almanya'nın Nüfusu Geçen Yıl Göçmenlerle Rekor Tazeledi. 18 02, 2024 tarihinde Anadolu Ajansı: <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/almanyanin-nufusu-gecen-yil-gocmenlerle-rekor-tazeledi/3118463> adresinden alındı.
- Ay, İ.D. (2023). Almanya'da Yürütmenin Düzenleme Yetkisi. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, (54), 193-224. <https://doi.org/10.54049/taad.1274421>
- Aydın, A. H. (2013). *Kamu Yönetimine Giriş*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Bağlı, M. S. (2011). Alman Yerel Yönetim Yapısı. *Türk İdare Dergisi*, (473), 43-74.
- Bahtiyar, K. (2020). *Almanya-Polonya Tarihsel Ve Güncel İlişkisi Bağlamında Avrupa Birliği Sisteminin Denge ve Denetim Mekanizması İle Meşruiyet Sağlama Yeteneğinin İncelenmesi*. (Doktora Tezi).Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi.
- Bayram, K. (2023). Olaf Scholz Liderliğindeki Trafik Işığı Koalisyonu ve Almanya-Avrupa Birliği İlişkileri [Yüksek Lisans Tezi]. Kocaeli Üniversitesi.
- Beşe, E. (2003). *Avrupa Birliği'nin Adalet ve İçişleri Politikası*. KAR, M. & Arıkan H. (Ed.), Avrupa Birliği: Ortak Politikalar ve Türkiye (445-485), Beta Yayınları.
- Bierling, S. (2014). *Vormacht wider Willen: Deutsche Außenpolitik von der Wiedervereinigung bis zur Gegenwart*. Bonn: Bundeszentrale für politische Bildung.
- Can, İ. (2004). Almanya'da Devletin Yapısı ve Vergi Sisteminin Anayasal Temelleri. *Maliye Dergisi*, (145), Ankara.

- Çalış, Y. (2012). *Türkiye’de Merkezi Ve Yerel Yönetimin Yapılanması Almanya ve Fransa Modeli İle Karşılaştırmalı Analizi*. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Aydın Üniversitesi.
- Çapar, S. (2010). Almanya’da Kamu Personel Sistemi. *Türk İdare Dergisi*, (466), 47-63.
- Demir, F. (2008). *Avrupa İdari Alanı’nın Oluşumu Ve Yansımaları (Orta ve Doğu Avrupa Ülkeleri İle Türkiye Örneği)*. (Doktora Tezi). Sakarya: Sakarya Üniversitesi.
- Deutschland.de. 2023, İşte Almanya. 20/01/2024 tarihinde Deutschland.de:
https://interactive.deutschland.de/epapertued/epaper-2023_Tatsachen_TR/tatsachen-2023-tur.html#0 adresinden alınmıştır.
- Deutschland.de. 2024, Avrupa’daki Almanya’ya İlişkin On Olgu. 20/07/2024 tarihinde Deutschland.de:
<https://www.deutschland.de/tr/topic/politika/alman-yanin-ab-icindeki-yeri-on-rakam-ve-olgu> adresinden alınmıştır.
- Dünya Saati. 2024, Almanya’nın Avrupa Birliği İle İlişkileri: Geçmişten Geleceğe Bir Değerlendirme. 10/08/2024 tarihinde Dünya Saati:
<https://dunyasiyaseti.com/icerik/almanyasin-avrupa-birligi-ile-iliskileri-gecmisten-gelecege-bir-degerlendirme.html> adresinden alınmıştır.
- Ekici, B. (2016). *Almanya*. Salihoglu, E. & Çapar, S. (Ed). 21. *Yüzyılda Yönetim-II*. (1-44), Ankara: Türk İdari Araştırmalar Vakfı.
- Eraslan, İ. G. (2007). *Yönetim Mekanizmalarının Kentsel Dönüşüm Algısı ve Uygulamaları Üzerindeki Etkisi: İngiltere, Almanya ve Türkiye Örnekleri*. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: Yıldız Teknik Üniversitesi.

- Erkul, H. Kara, H. & Şimşek, S. (2016). ABD ve Almanya Yerel Yönetimlerinin Karşılaştırılması. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 14(27), 33-58.
- European Commission. 2024, AB Harcamaları ve Geliri 2021-2027. 01/08/2024 tarihinde European Commission: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/long-term-eu-budget/2021-2027/spending-and-revenue_en adresinden alınmıştır.
- Fırat, H. & Bilgin, U. K. (2023). Karşılaştırmalı Kamu Yönetimi Perspektifinden Türk Ve Alman Devlet Memurluğu Sisteminde Hak ve Yükümlülükler. *Türk İdare Dergisi*, 94(495), 113-144.
- Goethe Institut. (2024). Avrupa Birliği (AB) (EU). 28 04, 2024 tarihinde Mein Weg Nach Deutschland: <https://www.goethe.de/prj/mwd/tr/indeutschlandleben/leb/europaeischeunion.html> adresinden alındı.
- Gunlicks, A. B. (2003). *The Länder and German Federalism*. Manchester and New York: Manchester University Press.
- Güler, B. A. & Karahanoğulları, O. vd. (2004). *Kamu Yönetimi Ülke İncelemeleri*. Ankara: Ankara SBF Kamu Yönetimi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Karaer, T. (1989). Federal Almanya'da Siyasal ve Yönetimsel Yapının Genel Görünümü. *Amme İdaresi Dergisi*, 22(3), 15-29.
- Klages, H. & Löffler, E. (1998). New Public Management in Germany: The Implementation Process of the New Steering Model. *International Review of Administrative Sciences*, 64(41), 35- 56.
- Kuzey, P. (2005). Avrupa Kamu Yönetimi İlkeleri Sığma Raporları: No.27, *Maliye Dergisi*, (147), 57-89.
- Laçın, A. (2012). *Demokratik Yerinden Yönetim Anlayışı Diyarbakır Sur Belediyesi Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Teknik Üniversitesi.

- Maurer, H. (2010). Staatsrecht I; Grundlagen, Verfassungsorgane, Staatsfunktionen, München: Verlag C. H. Beck.
- Metin, Y. & Erece, B. (2016). Bölge Devlet Ve Federal Devlet Mukayesesi: İspanya ve Federal Almanya Örneği. *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, (7), 687-720.
- Muratoğlu, T. (2014). Almanya Federal Cumhuriyeti'nde Devlet Yapılanması. *Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 18(2), 291-366.
- Odendahl, C. (2021). What Europe Expects of Post-Merkel Germany. *Intereconomics*, (56), 246-247. <https://doi.org/10.1007/s10272-021-0991-8>
- Ökmen, M. & Canan, K. (2009). Avrupa Birliği'ne Üyelik Sürecinde Türk Kamu Yönetimi. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 16(1), 139-171.
- Özen, D. (2022). *Almanya*. Ateş, H. (Ed). *Karşılaştırmalı Kamu Yönetimi* (ss.247-264), Ankara: Türk İdari Araştırmalar Vakfı İktisadi İşletmesi.
- Parlak, B. & Cantürk, C. (2005). *Karşılaştırmalı Siyasal ve Yönetimsel Yapılar*. İstanbul: Alfa Basım Yayım.
- Parlak, B. (2014). Avrupa Birliği Perspektifinden Merkezi Yönetim-Yerel Yönetim İlişkileri. *Tesam Akademi Dergisi*, 1(1), 7-40.
- Sadioğlu, U. (2013). Küyerelleşme Sürecinde Yönetim Modeli Arayışları: "Neuen Steuerungsmodell" ve Duisburg Örneği. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 27(2), 207-234.
- Schefold, D. (2012). *Local Government in Germany*. (Angel-Manuel MORENO, Ed.). *Local Government in the Member States of the European Union, A Comparative Legal Perspecti* (pp.233-256). National Institute of Public Administration, State Laws Governing Local Government Structure and Administration.
- Sommermann, K. P. (2021). *Constitutional State and Public Administration*. Sabine Kuhlmann, Isabella Proeller. Dieter Schimanke, ve Jan Ziekow (Ed.), Public

Administration in Germany. Governance and Public Management (ss. 17- 33). Cham: Palgrave Macmillan.

Taraktaş, A. (2013). *Avrupa Birliği ve Yerel Yönetimler*. Hacıköylü, C. (Ed). *Yerel Yönetimler* (ss. 158-175), Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını No: 2928.

Tatar, T. (2015). *Federal Almanya Cumhuriyeti*. Aykaç, B. ve Durgun, Ş. *İçinde Çağdaş Siyasal Sistemler* (ss. 155-184). Ankara: Alter Yayınları.

T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı. (2022). Avrupa Birliği'nin Tarihçesi. 28 05, 2024 tarihinde T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı: https://www.ab.gov.tr/avrupa-birliginin-tarihcesi_105.html adresinden alındı.

T.C. Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı. (2024). Avrupa Parlamentosu. 15 08, 2024 tarihinde T.C Dış İşleri Bakanlığı Avrupa Birliği Başkanlığı: https://www.ab.gov.tr/avrupa-parlamentosu_45628.html adresinden alındı.

T.C. Dış İşleri Bakanlığı. (2024). Almanya Federal Cumhuriyeti Ekonomisi. 20 04, 2024 tarihinde T.C. Dış İşleri Bakanlığı: <https://www.mfa.gov.tr/almanya-ekonomisi.tr.mfa> adresinden alındı.

T.C. Dış İşleri Bakanlığı. (2024). Almanya Federal Cumhuriyeti'nin Siyasi Görünümü. 20 04, 2024 tarihinde T.C. Dış İşleri Bakanlığı: <https://www.mfa.gov.tr/almanya-siyasi-gorunumu.tr.mfa> adresinden alındı

Temizel, H. (2011). Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılandırılmasında Uluslararası Eğilimler ve Alman Tipi Reform Stratejisi. *Selçuk Üniversitesi Kadınhanı Faik İçil MYO Sosyal ve Teknik Araştırmalar Dergisi*, 1(1), 97-106.

Toksöz, F. Özgür, A. E. Uluçay, Ö. Koç, L. Atar, G. & Akalın, N. (2009). *Yerel Yönetim Sistemleri*. TESEV Yayınları, İstanbul.

- Tuncer, A. (2012). Federal Almanya'nın Avrupa Birliği Bölgesel Politikalarının Oluşumundaki Etkisi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi* 9(1), 793-815.
- Ulusoy, A. & Akdemir, T. (2010). *Mahalli İdareler*. Seçkin Yayınları, Ankara.
- Uzun, Ş. (2003), *Federal Almanya Yönetim Sistemi*. K. Nitas içinde, *21. Yüzyılda Yönetim* (s. 596-630). Ankara: Türk İdari Araştırmalar Vakfı Yayınları.
- Ülger, İ. K. (2014). Avrupa Birliği'nde Fetret Devri ve Gelecek Senaryoları. *Bilge Strateji*, 6(11), 107-131.
- Wollmann, H. & Bouckaert, G. (2006). *State Organisation in France and Germany between Territoriality and Functionality*. Vincent Hoffmann Martinot ve Hellmut Wollmann (Ed.), *State and Local Government Reforms in France and Germany* (ss.11-37), Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften.
- Yeter, E. & Koçdemir, K. (1997). *Federal Almanya'da Mahalli İdareler Mali Yapısı*. Ankara: Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü Yayını.
- Yılmaz, H. (2020). Almanya'nın Federal ve Parlamenter Yapısının Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Üzerinden İncelenmesi. *Analytical Politics*, 1(2), 40-54.

**GERMAN PUBLIC ADMINISTRATION AND
INTERACTION OF GERMANY PUBLIC
ADMINISTRATION WITH THE EUROPEAN UNION**

Extended Summary

Aim:

The Federal Republic of Germany, which has continued its existence as a democratic, parliamentary and federal state since 1949, has become one of the most important members of the European Union, of which it was one of the founders, in terms of its population and economic power. In the federal administrative system of Germany, consisting of sixteen states, executive power is exercised by the President, who is equipped with symbolic powers, and the Prime Minister (Chancellor), who has strong powers; legislative power is exercised by two assemblies, referred to as the “Bundestag (Bundestag)” and the “Bundesrat (Federal Senate); judicial power is also exercised by the federal and state courts. In addition to the federal state, the administrative structure consists of provincial administrations, regional administrations, provincial and district administrations and municipalities. Developments, agreements and policies at the European Union level affect the administrations of member states. Political powers in EU member states or EU candidate countries can more easily carry out the reforms they want to carry out in the field of public administration within the framework of EU policies; they can also share the experience they gain from the reforms they carry out with other countries within the scope of the EU. This study examines the public administration structure of the Federal Republic of Germany and how the German public administration is affected by the European Union.

Method(s):

For the study, a comprehensive resource search was conducted, books, articles, dissertations related to the subject were examined, the official EU web page, official German public administration web pages and web pages prepared within the scope of EU membership, other web pages and news related to the subject were scanned on the Internet.

First of all, a general information about the political and administrative history of Federal Germany is given in the study. In the next section, the administrative structure of Federal Germany was examined, and in the last section, the relations and interaction of Federal Germany with the EU in the field of public administration in the historical process up to the present day were discussed and a situation assessment was made. In the conclusion section, a general assessment of the subject was also made.

Findings:

In this study

- Since 1949, the Federal Republic of Germany has existed as a democratic, parliamentary and federal state and is one of the most important members of the European Union, of which it is one of the founders, in terms of its population and economic power;
- In the federal system of government of Germany, which is composed of sixteen states, executive power is exercised by the President of the Republic, who is endowed with symbolic powers, and the Chancellor, who has strong powers; legislative power is exercised by two parliaments, the Bundestag and the Bundesrat; and judicial power is exercised by federal and state courts;
- The administrative structure consists of the federal state as well as state governments, regional governments, provincial and district governments and municipalities,
- It is concluded that developments, treaties and policies at the European Union level have an impact on German public administration (institutions and legal arrangements, etc.).

Conclusion and Discussion:

Germany, which was seen as responsible for World War I and World War II, recovered after 1950 and entered a rapid development process. Germany, a federal state, achieved its present structure with the unification of East and West Germany in 1990. Today, Germany, with a population of over

84 million, has the world's largest economy after the USA, China and Japan in terms of economic size.

Germany, which is one of the founders of the EU and is influential in the EU with its population and economic power, is influential in the determination of economic, political, administrative, etc. policies in the EU on the one hand, and on the other hand, it is affected by the economic, political and administrative policies determined by the acceptance of other member states in the EU. In EU member states, these standards are enshrined in a number of administrative laws, such as administrative procedure, right to information and public personnel law, as well as in the principles laid down in the constitution.

The interaction of the German public administration with the EU has primarily taken place with the federal governments. Due to the state-centred approach of the EU, the federal governments could not be active in the EU processes until 1987; this situation weakened the position of the federal governments. While the federal governments struggled with the federal administration in order not to restrict their powers, they also carried out very effective activities within the EU. As a result of these efforts, federal governments have opened a wider field of activity for themselves. German federal governments played an active role in the European Charter of Local Self-Government adopted in the EU, in the principles of subsidiarity, proportionality and subsidiarity adopted by the Maastricht Treaty, and in EU policies on regional administration. It is recognised that Germany has played a fundamental role in the shaping of European regional policies and has made significant contributions to other EU regions, and therefore the German state governments have a privileged position within the EU regions.

In Germany, a number of amendments have been made in the Constitution and other legislation within the scope of EU membership. The provision in the Constitution that the federal states will participate in the legislative work of the federal state and EU-related activities through the Federal Council, and the enactment of laws such as the 'General Equal Treatment Act'

can be given as examples of legal arrangements made within the framework of EU membership.

The jurisprudence of the European Court of Justice and the principles such as governance, right to good governance, openness and transparency, participation, accountability and efficiency, which are determined for public administration in the EU, have a significant impact on public administration practices in Germany. The reforms in the field of public administration in Germany, such as downsizing of the state (1990), modern state and modern administration (1998), innovative administration (2006) and e-government and transparency in administration (2010), have also been influenced by the principles and policies of the EU on these issues.

The decisions of the European Central Bank affect the monetary policy decisions of Germany, which acts in accordance with the EU single market standards and uses the EU general currency Euro as required by the economic and monetary union.

After the unification of East and West Germany, Germany benefited from EU structural funds in order to raise the level of economic welfare in the new states to the level of other states without EU funds. Germany also benefits from structural funds allocated within the framework of the EU Regional Policy, such as the European Regional Development Fund and the European Social Fund. These aspects show that there is an interaction between Germany and the EU in economic terms.

The EU's regional policies and common policies such as competition, budget, industry and trade, economy (tax and monetary issues); environment, energy, transport, telecommunications, science and research, agriculture and fisheries have a significant impact on the decisions to be taken by the legislative and executive bodies of the member states. It is generally stated that common institutions have been established within the EU and these institutions have been harmonised with European standards. Institutions such as the Department of Equal Treatment in Germany can be given as examples of institutions created within the scope of EU membership.